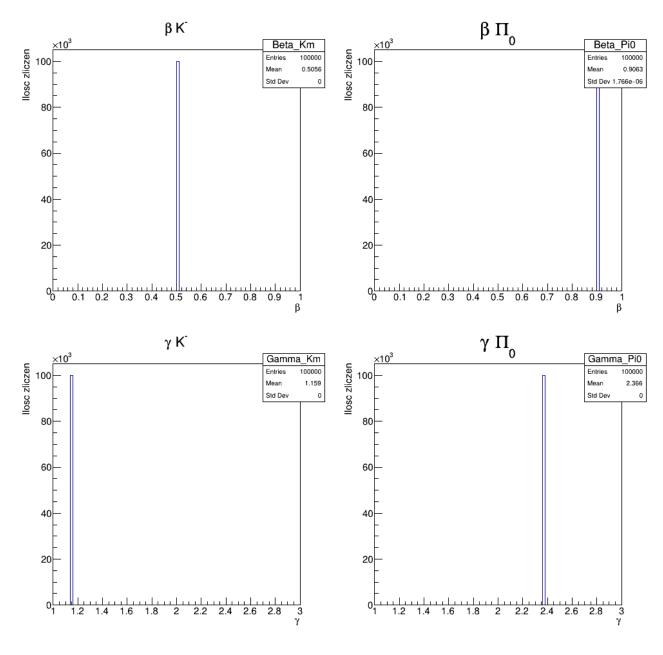
Akademia Górniczo-Hutnicza Zrealizował: Wydział Fizyki i Informatyki Stosowanej Ryś Przemysław Fizyka Techniczna Cząstki Elementarne i Oddziaływania Rok akademicki: 2022/2023 Semestr VI Grupa laboratoryjna nr 2 Tematem projektu był rozpad: $K^{*-} \to K^- + \pi^0$ Data wykonania ćwiczenia Data oddania sprawozdania Ocena 28.05.202328.05.2023

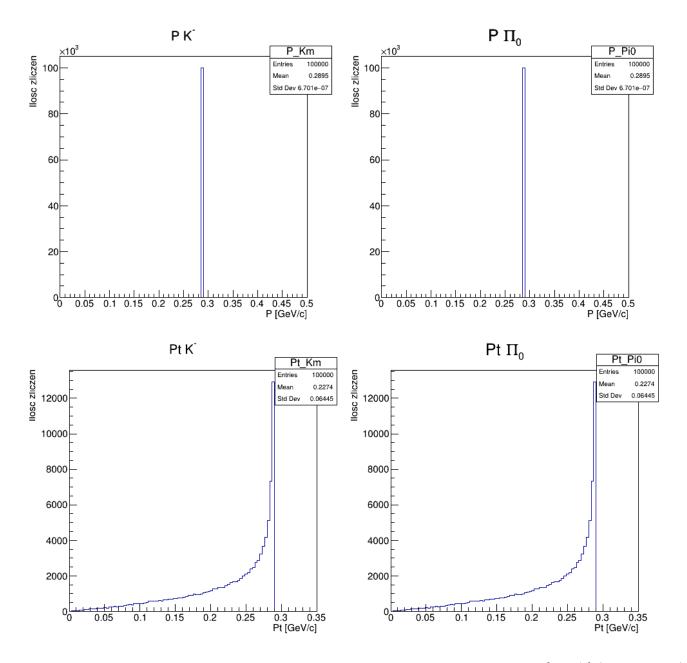
Wyniki symulacji Rozpadu (Druga wersja)

D1

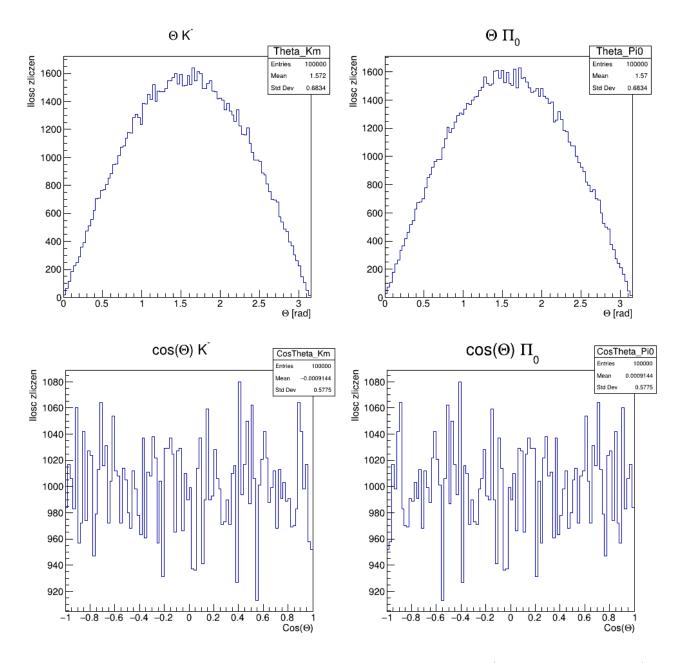
Dane wygenerowane dla cząstki macierzystej będącej w spoczynku, z tego też powodu dla tego przypadku układ laboratoryjny (LAB) jest tożsamy z układem środka masy (CMS). W domyśle obliczenia prowadzone są w LAB.

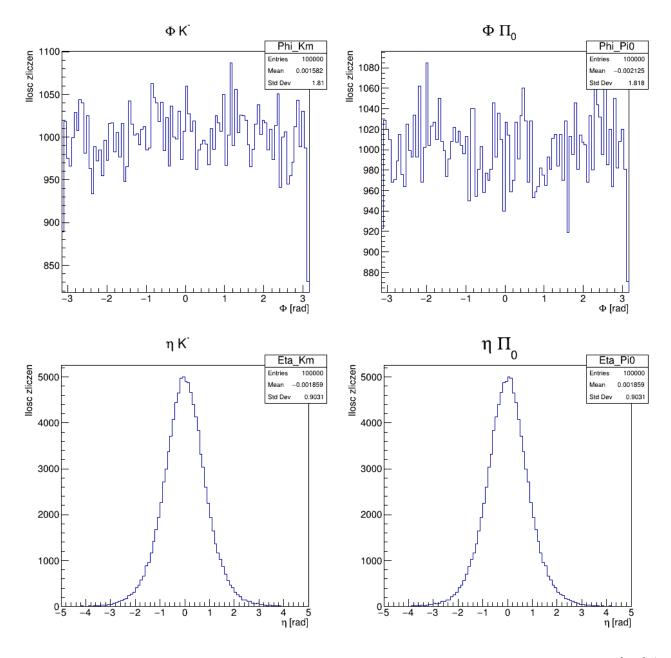
Rys. 1: Histogramy prędkości cząstek powstałych w wyniku rozpadu wyrażone w β (dwa pierwsze) oraz czynników Lorentza (dwa ostatnie).

Rys. 2: Histogramy pędów cząstek powstałych w wyniku rozpadu wyrażone w jednostkach [GeV/c] (dwa pierwsze) oraz pędów poprzecznych również w jednostkach [GeV/c] (dwa ostatnie).

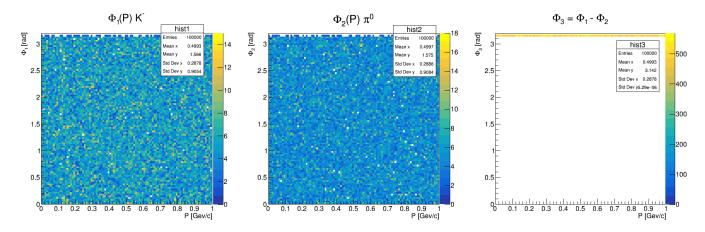
Rys. 3: Histogramy kątów cząstek powstałych w wyniku rozpadu względem kierunku (z dokładnością do zwrotu) ruchu cząstki macierzystej wyrażone w jednostkach [rad] (dwa pierwsze) oraz ich cosinusów (dwa ostatnie).

Rys. 4: Histogramy kątów azymutalnych cząstek powstałych w wyniku rozpadu wyrażone w jednostkach [rad] (dwa pierwsze) oraz pseudopospieszności [1] (dwa ostatnie).

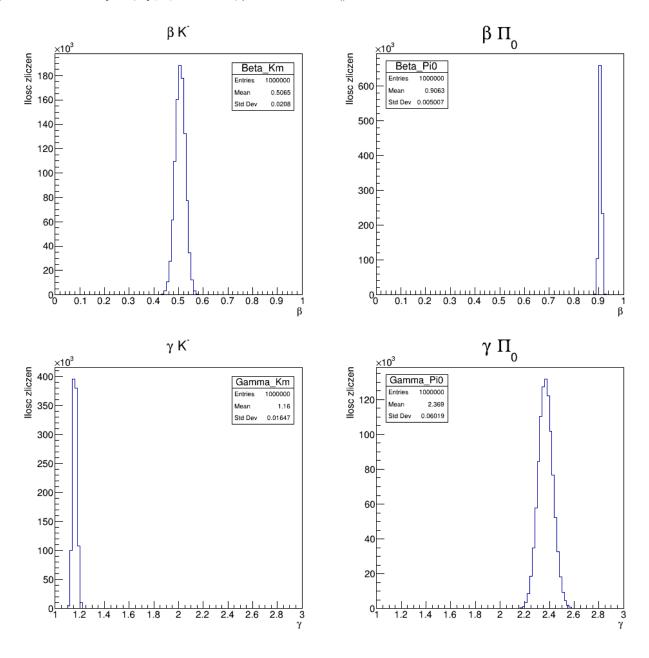
D2

Poniższe dane zostały wygenerowane dla wartości pędów wylosowanych rozkładem jednostajnym na przedziale [0,1) poprzez funkcję randGen.Uniform() z biblioteki TRandom3.

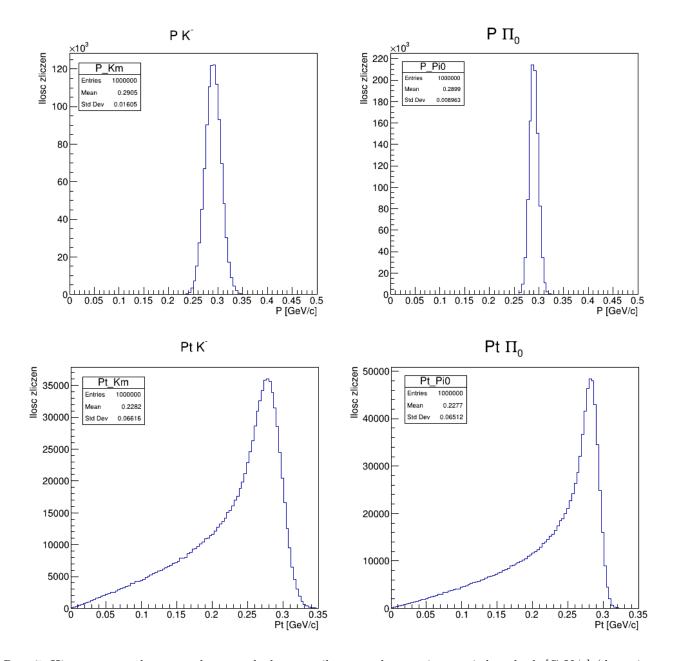

Rys. 5: Histogramy zależności kątów produkcji cząstek-potomków od pędu cząstki-rodzica oraz względny kąt potomków.

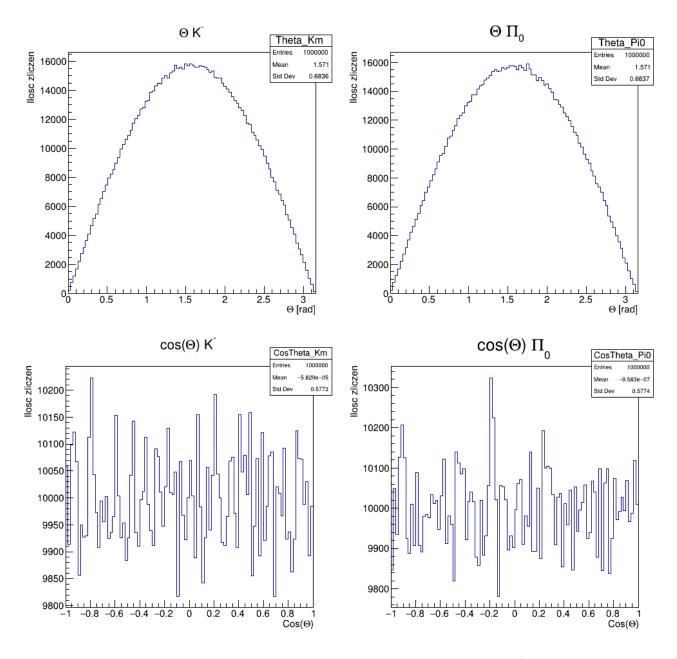
Pozostałe dane zostały wygenerowane dla wartości pędów wylosowanych rozkładem normalnym o parametrach $\mu=0$ i $\sigma=0.025$ [GeV/c] poprzez funkcję randGen.Gaus() z biblioteki TRandom3.

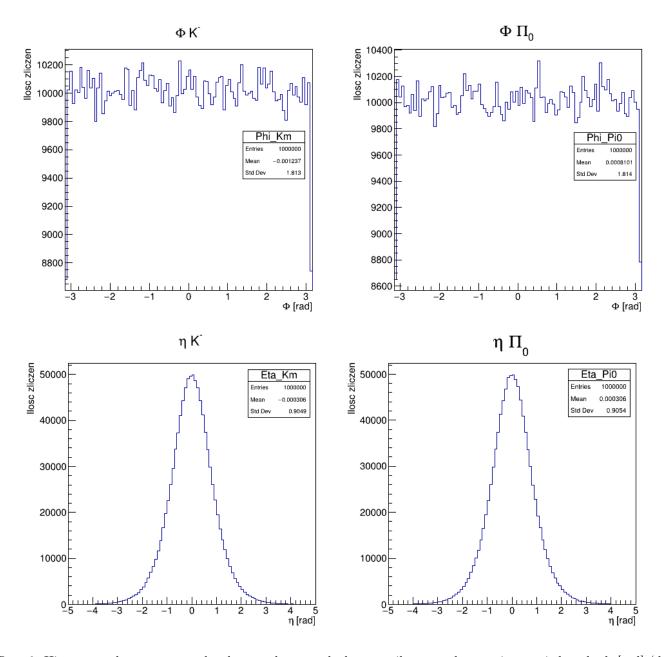
Rys. 6: Histogramy prędkości cząstek powstałych w wyniku rozpadu wyrażone w β (dwa pierwsze) oraz czynników Lorentza (dwa ostatnie) dla miliona przypadków z pędami losowanymi z rozkładu normalnego o $\mu=0$ [GeV/c] oraz $\sigma=25$ [MeV/c].

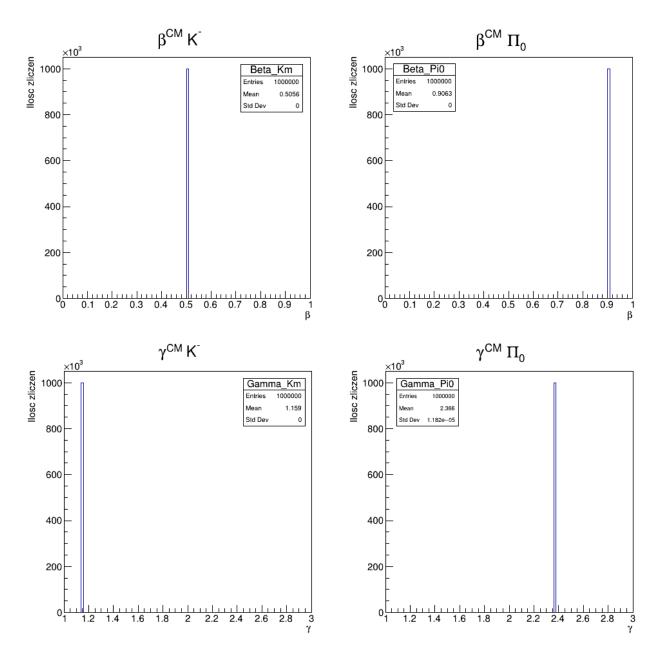
Rys. 7: Histogramy pędów cząstek powstałych w wyniku rozpadu wyrażone w jednostkach [GeV/c] (dwa pierwsze) oraz pędów poprzecznych również w jednostkach [GeV/c] (dwa ostatnie) dla miliona przypadków z pędami losowanymi z rozkładu normalnego o $\mu=0$ [GeV/c] oraz $\sigma=25$ [MeV/c].

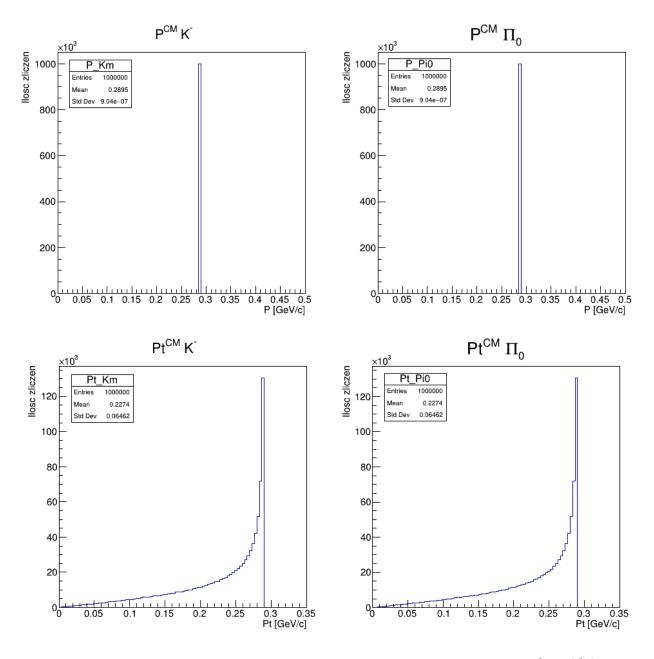
Rys. 8: Histogramy kątów cząstek powstałych w wyniku rozpadu względem kierunku (z dokładnością do zwrotu) ruchu cząstki macierzystej wyrażone w jednostkach [rad] (dwa pierwsze) oraz ich cosinusów (dwa ostatnie) dla miliona przypadków z pędami losowanymi z rozkładu normalnego o $\mu=0$ [GeV/c] oraz $\sigma=25$ [MeV/c].

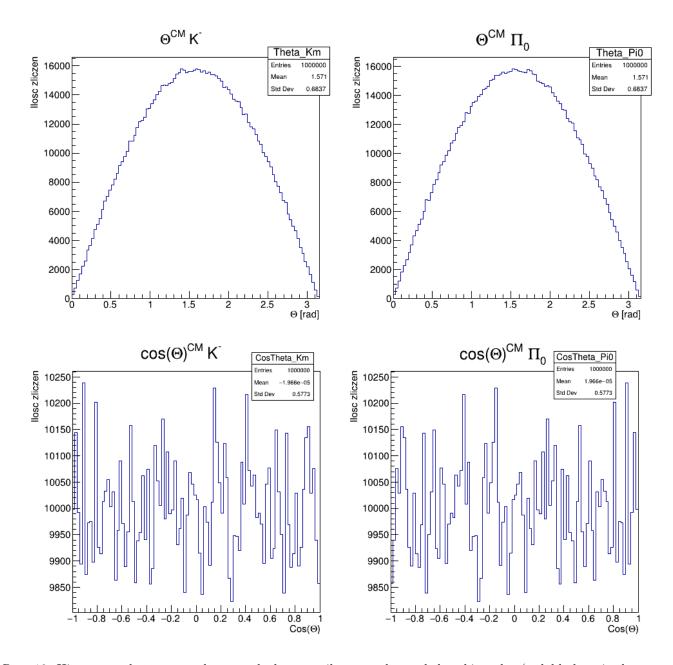
Rys. 9: Histogramy kątów azymutalnych cząstek powstałych w wyniku rozpadu wyrażone w jednostkach [rad] (dwa pierwsze) oraz pseudopospieszności [1] (dwa ostatnie) dla miliona przypadków z pędami losowanymi z rozkładu normalnego o $\mu=0$ [GeV/c] oraz $\sigma=25 [{\rm MeV/c}]$.

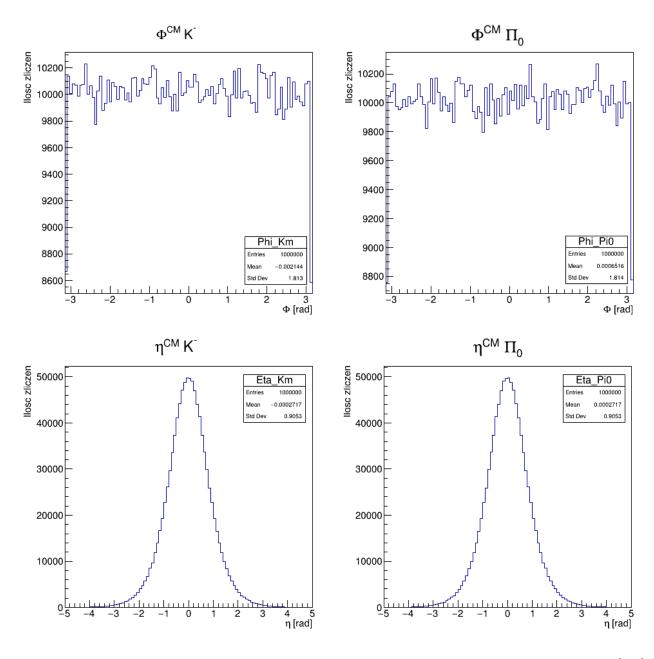
Rys. 10: Histogramy prędkości cząstek powstałych w wyniku rozpadu wyrażone w β (dwa pierwsze) oraz czynników Lorentza (dwa ostatnie) dla miliona przypadków z pędami losowanymi z rozkładu normalnego o $\mu=0$ [GeV/c] oraz $\sigma=25$ [MeV/c] w układzie środka masy.

Rys. 11: Histogramy pędów cząstek powstałych w wyniku rozpadu wyrażone w jednostkach [GeV/c] (dwa pierwsze) oraz pędów poprzecznych również w jednostkach [GeV/c] (dwa ostatnie) dla miliona przypadków z pędami losowanymi z rozkładu normalnego o $\mu=0$ [GeV/c] oraz $\sigma=25$ [MeV/c] w układzie środka masy.

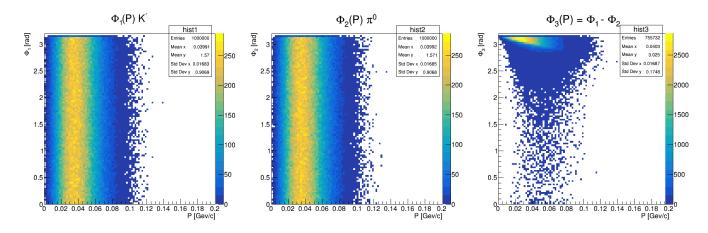

Rys. 12: Histogramy kątów cząstek powstałych w wyniku rozpadu względem kierunku (z dokładnością do zwrotu) ruchu cząstki macierzystej wyrażone w jednostkach [rad] (dwa pierwsze) oraz ich cosinusów (dwa ostatnie) dla miliona przypadków z pędami losowanymi z rozkładu normalnego o $\mu=0$ [GeV/c] oraz $\sigma=25$ [MeV/c] w układzie środka masy.

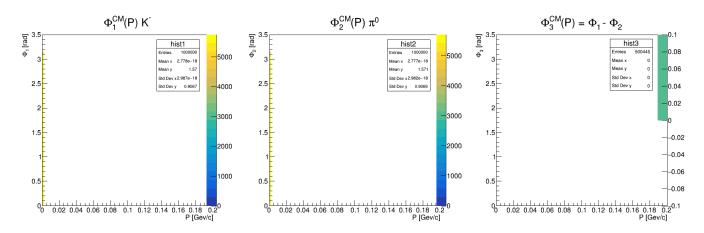

Rys. 13: Histogramy kątów azymutalnych cząstek powstałych w wyniku rozpadu wyrażone w jednostkach [rad] (dwa pierwsze) oraz pseudopospieszności [1] (dwa ostatnie) dla miliona przypadków z pędami losowanymi z rozkładu normalnego o $\mu=0$ [GeV/c] oraz $\sigma=25$ [MeV/c] w układzie środka masy.

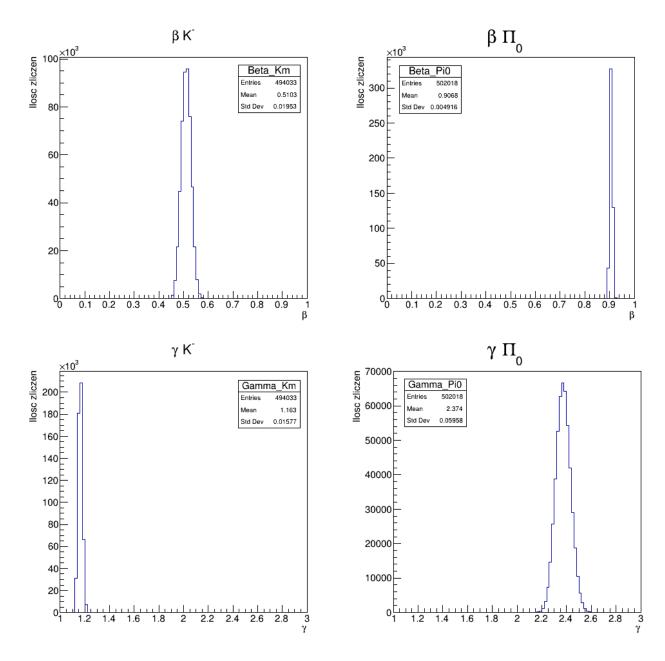
D4

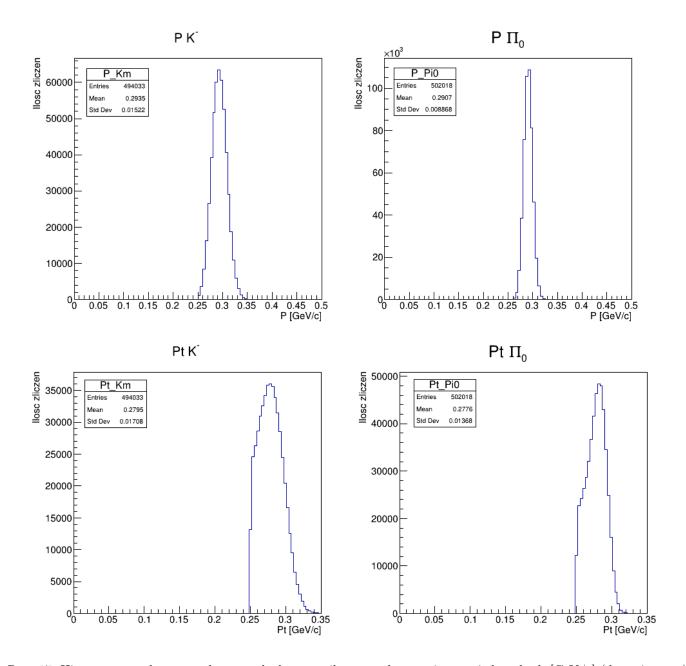
Rys. 14: Histogramy zależności kątów produkcji cząstek-potomków od pędu cząstki-rodzica oraz względny kąt potomków dla miliona przypadków z pędami losowanymi z rozkładu normalnego o $\mu = 0$ [GeV/c] oraz $\sigma = 25$ [MeV/c].

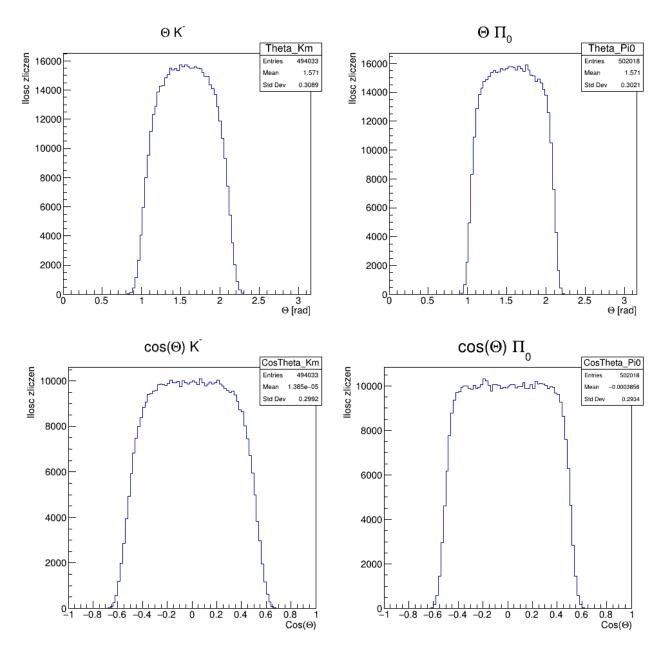
Rys. 15: Histogramy zależności kątów produkcji cząstek-potomków od pędu cząstki-rodzica oraz względny kąt potomków dla miliona przypadków z pędami losowanymi z rozkładu normalnego o $\mu=0$ [GeV/c] oraz $\sigma=25 [{\rm MeV/c}]$ w układzie środka masy.

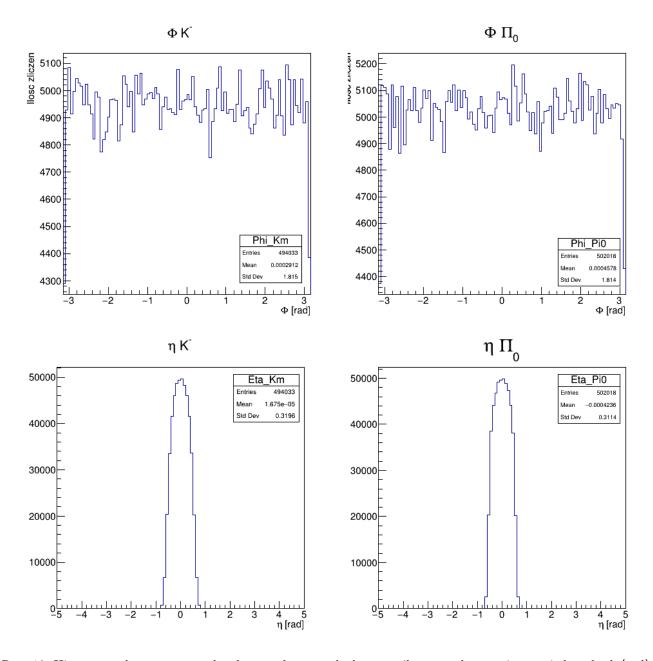
Rys. 16: Histogramy prędkości cząstek powstałych w wyniku rozpadu wyrażone w β (dwa pierwsze) oraz czynników Lorentza (dwa ostatnie) dla miliona przypadków z pędami losowanymi z rozkładu normalnego o $\mu=0$ [GeV/c] oraz $\sigma=25$ [MeV/c] z cięciem na pęd poprzeczny wynoszącym 250 [MeV/c].

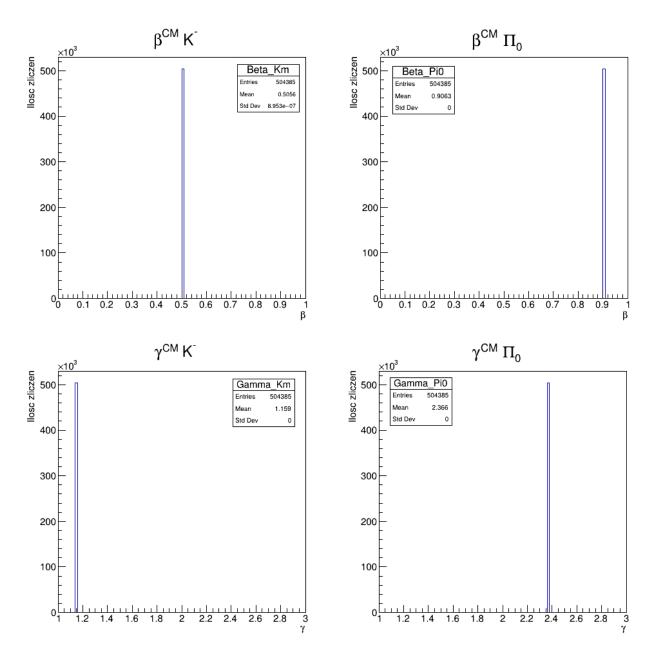
Rys. 17: Histogramy pędów cząstek powstałych w wyniku rozpadu wyrażone w jednostkach [GeV/c] (dwa pierwsze) oraz pędów poprzecznych również w jednostkach [GeV/c] (dwa ostatnie) dla miliona przypadków z pędami losowanymi z rozkładu normalnego o $\mu=0$ [GeV/c] oraz $\sigma=25$ [MeV/c] z cięciem na pęd poprzeczny wynoszącym 250 [MeV/c].

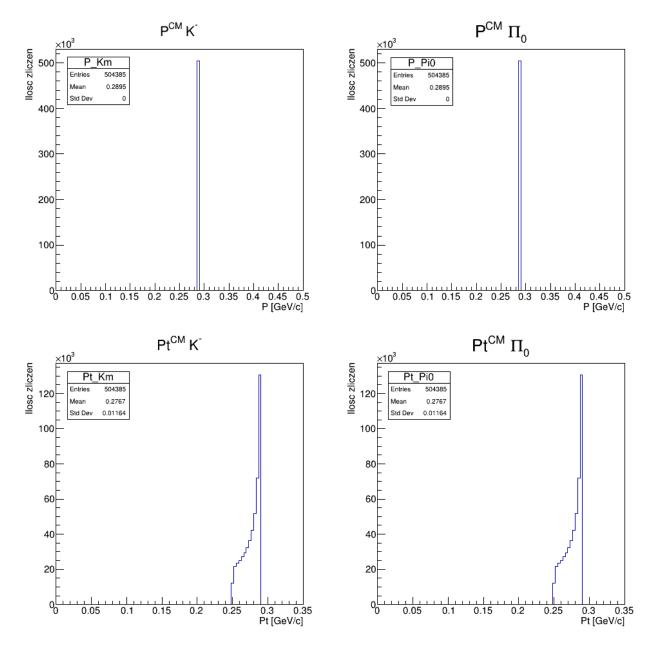
Rys. 18: Histogramy kątów cząstek powstałych w wyniku rozpadu względem kierunku (z dokładnością do zwrotu) ruchu cząstki macierzystej wyrażone w jednostkach [rad] (dwa pierwsze) oraz ich cosinusów (dwa ostatnie) dla miliona przypadków z pędami losowanymi z rozkładu normalnego o $\mu=0$ [GeV/c] oraz $\sigma=25$ [MeV/c] z cięciem na pęd poprzeczny wynoszącym 250 [MeV/c].

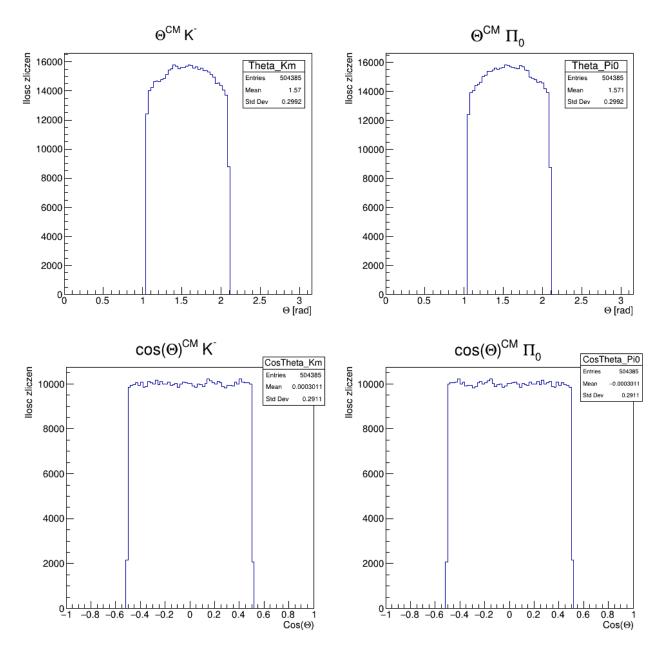
Rys. 19: Histogramy kątów azymutalnych cząstek powstałych w wyniku rozpadu wyrażone w jednostkach [rad] (dwa pierwsze) oraz pseudopospieszności [1] (dwa ostatnie) dla miliona przypadków z pędami losowanymi z rozkładu normalnego o $\mu=0$ [GeV/c] oraz $\sigma=25$ [MeV/c] z cięciem na pęd poprzeczny wynoszącym 250 [MeV/c].

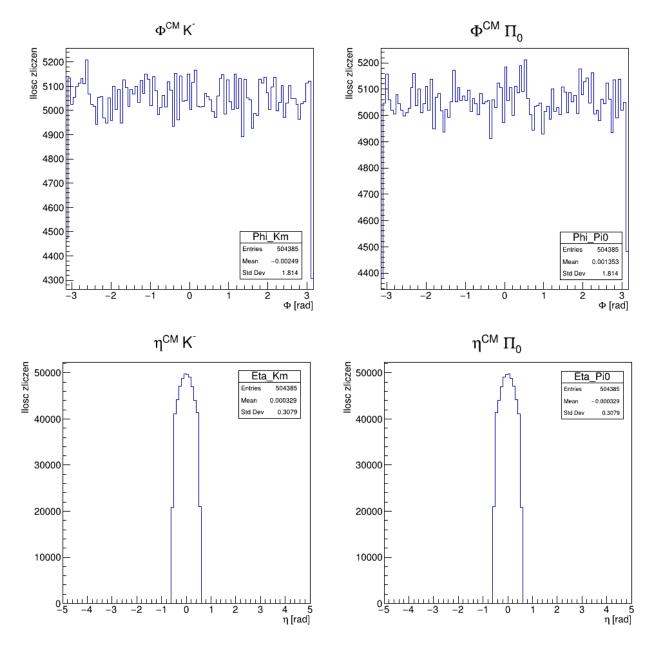
Rys. 20: Histogramy prędkości cząstek powstałych w wyniku rozpadu wyrażone w β (dwa pierwsze) oraz czynników Lorentza (dwa ostatnie) dla miliona przypadków z pędami losowanymi z rozkładu normalnego o $\mu=0$ [GeV/c] oraz $\sigma=25$ [MeV/c] z cięciem na pęd poprzeczny wynoszącym 250 [MeV/c] w układzie środka masy.

Rys. 21: Histogramy pędów cząstek powstałych w wyniku rozpadu wyrażone w jednostkach [GeV/c] (dwa pierwsze) oraz pędów poprzecznych również w jednostkach [GeV/c] (dwa ostatnie) dla miliona przypadków z pędami losowanymi z rozkładu normalnego o $\mu=0$ [GeV/c] oraz $\sigma=25 [{\rm MeV/c}]$ z cięciem na pęd poprzeczny wynoszącym 250 [MeV/c] w układzie środka masy.

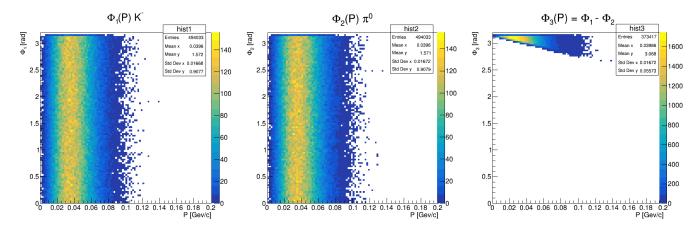

Rys. 22: Histogramy kątów cząstek powstałych w wyniku rozpadu względem kierunku (z dokładnością do zwrotu) ruchu cząstki macierzystej wyrażone w jednostkach [rad] (dwa pierwsze) oraz ich cosinusów (dwa ostatnie) dla miliona przypadków z pędami losowanymi z rozkładu normalnego o $\mu=0$ [GeV/c] oraz $\sigma=25$ [MeV/c] z cięciem na pęd poprzeczny wynoszącym 250 [MeV/c] w układzie środka masy.

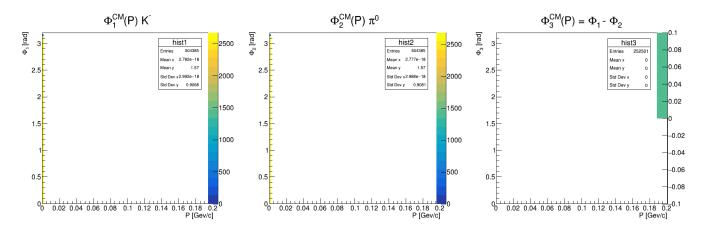

Rys. 23: Histogramy kątów azymutalnych cząstek powstałych w wyniku rozpadu wyrażone w jednostkach [rad] (dwa pierwsze) oraz pseudopospieszności [1] (dwa ostatnie) dla miliona przypadków z pędami losowanymi z rozkładu normalnego o $\mu=0$ [GeV/c] oraz $\sigma=25$ [MeV/c] z cięciem na pęd poprzeczny wynoszącym 250 [MeV/c] w układzie środka masy.

D5B

Rys. 24: Histogramy zależności kątów produkcji cząstek-potomków od pędu cząstki-rodzica oraz względny kąt potomków dla miliona przypadków z pędami losowanymi z rozkładu normalnego o $\mu=0$ [GeV/c] oraz $\sigma=25$ [MeV/c] z cięciem na pęd poprzeczny wynoszącym 250 [MeV/c].

Rys. 25: Histogramy zależności kątów produkcji cząstek-potomków od pędu cząstki-rodzica oraz względny kąt potomków dla miliona przypadków z pędami losowanymi z rozkładu normalnego o $\mu=0$ [GeV/c] oraz $\sigma=25$ [MeV/c] z cięciem na pęd poprzeczny wynoszącym 250 [MeV/c] w układzie środka masy.

[1] Pseudopospieszność η – wielkość fizyczna używana w eksperymentalnej fizyce wysokich energii. Pseudopospieszność pojedynczej cząstki biegnącej pod kątem θ do osi wiązki zdefiniowana jest wzorem:

$$\eta = -ln\left[(tg\left(\frac{\theta}{2}\right)\right]$$

Ma ona korzyści w analizie cząstek wysokoenergetycznych, ponieważ różnice w pseudopospieszności są mniej wrażliwe na efekty Lorentza i zmiany energii cząstek w porównaniu do różnic kątowych.